

פעולת ט סוף קורונה- אוסקר קורונה

מטרות-

- להתאוורר מהקורונה
- לסכם את התקופה האחרונה
- לחתום את התקופה באור חיובי, כך שבמבט לאחור נזכור את הדברים הטובים של התקופה ולא את הדברים הרעים

חלק א

משחק פתיחה- משחק זום בחיים האמיתיים- בולשיט בעולם האמיתי מביאים עובדות עם מילה חסרה שהם צריכים להשלים כל אחד כותב את המילה שלו ושם בכלי משותף מערבבים וכל אחד בוחר מה שלדעתו זה האמת. כי שבוחר את הפתק עם התשובה האמיתית מקבל נקודות

1. אוסקר קורונה:

- לפני: מקשטים את החדר כמו אולם של טקס פרסים.
- מהלך: במהלך הפעולה נציג קטגוריות של דברים שנעו בקורונה, על הקבוצה להחליט מי הכי באותה קטגוריה. המדריך ייתן דוגמאות אבל יאפשר לקבוצה להוסיף מועמדים משלהם. כל פעם נבחר חניך להציג את המועמד ולמה לדעתו הוא צריך לזכות.

קטגוריות:

- אפליקציה לשיחת ודיאו.
- מועמדים- זום, האוס פרטי, וואצפ, אינסטגרם, סקייפ.
- אפליקציית רשת חברתית
- מועמדים- אינסטגרם, וואצפ, טיקטוק, סנפצאט יוטיוב
- אתר לראות בו סדרות וסרטים
- מועמדים- יוטיוב, נטפילקס, הולו, סדרות טיו וי, וי או די
- טרנדים נפוצים
- מועמדים- לקנות מלא נייר טואלט, ללכת עם מסיכה
- תחביבים חדשים
- מועמדים- כושר, בישול, לימוד שפות

חלק ב

2. ולנאומים: מבקשים ממשוה להקריא את הקטע של נעם חורב על תקופת הבין לבין:

סיבוב של בוקר על השדרה, לנשום קצת אוויר.
מסכה ואלכוהול, ובכיס השני – ארנק, טלפון ומפתח.
פתאום חשבתי לעצמי כמה זה סימבולי.
כיס אחד עדיין בקורונה.
כיס שני כבר בשגרת החיים הקודמים

זאת תקופה מוזרה
תקופת בין לבין
קצת חיים רגילים. קצת חיי קורונה
מלפנינו נתיב השגרה המוכר – קפה של בוקר. עבודה. חברים. סיבוב על השדרה
מאחורינו – הד הקורונה. מסיכות. צל של חרדה. טלפון לאמא רק לבדוק שהכל בסדר
החיים שלנו מתחילים להתרגל לעצמם מחדש
אבל האוויר עדיין פריך. חשדן
כמו לפני עבודה חדשה או אחרי בכי טוב
אנחנו קצת פה וקצת שם.
רוצים שזה כבר יעבור, אבל משתהים
מתים לצאת למסיבה, אבל נזכרים בערגה בבידוד
מסננים – "יאללה, שייפתחו כבר תפיצה!!"
אבל קצת מתגעגעים לתקופה המיוחדת הזאת, כי הנה, לפני שנשים לב –
ניכנס בחזרה למירוץ
והבוס על הראש
ומינוס בבנק
וחוזרים לבסיס
ופקקים של הלייף
והילדים במסגרות
והכל מתנייד בחזרה למקומו הישן והמוכר

האבק עוד לא שקע
המסקנות עוד לא נולדו
הזמן, כדרכו, עדיין לא חידד את התובנות
אז אני מרשה לעצמי לגנוב עוד כמה דקות של שגרה לא שגרתית
של שקט נדיר
של בטן מתהפכת

ועוד מעט, לא תהיה ברירה –
אנחנו נתנער מהתקופה שעברנו, ננעל אותה בקופסה,
נעלה אותה לבידועם הפנימי שלנו, נדחוף את המסיכות והאלכוהול לאיזה מדף אחורי,
ונחזור לעצמנו - לפחות עד הקורונה הבאה.

דיון:

- מה ההבדל בשבילכם בין תקופת הקורונה לשגרה היומיומית שלפני?
- למה הכי תתגעגעו בשגרת הקורונה?
- מה מסמל בשבילכם את התקופה האחרונה?
- מתי עוד הרגשתם תקופה של בין לבין? איך זה גרם לכם להרגיש?